

บันทึกพิเศษของ คุณวิรัตน์ พร้อมเพ็ญบุญ

ข้าพเจ้านายไพศาล แสนไชย ได้มีนิมิตเกี่ยวกับนายวิรัตน์ พร้อมเพ็ญบุญ เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2530 โดยได้ทราบจากครุฑาคันธาล่วงหน้า 7 วัน ซึ่งเป็นวันที่ 12 พฤษภาคม 2530 รับเป็นวันวิสาขบูชาพอดี เพราะบุญกุศลของนายวิรัตน์ส่งมาถึงแล้ว และสมควรที่จะได้รับทราบ

เมื่อคืนวันที่ 19 พฤษภาคม 2530 ตรงกับขึ้น 8 ค่ำ เดือน 8 เหนือ ข้าพเจ้านายไพศาล แสนไชย ก็ได้มีนิมิตไปตามปกติ และได้เข้านอนเมื่อเวลา 21.45 น. เมื่อหลับสนิทไปแล้ว จิตก็ได้ สัมผัสกับบุคคล 2 ท่าน บุคคลหนึ่งเป็นพระภิกษุชื่อครุฑาคันธาคันธาลอ สมัยมีชีวิตได้จำพรรษา อยู่ ณ วัดเมืองสร้อย อ.เมือง จ.ตาก และอีกคนหนึ่งคือพญาพิงคราช สมัยมีชีวิต อยู่ ณ ดอยตุง อ.แม่สาย จ.เชียงราย

ทั้งครุฑาคันธาคันธาลอ พญาพิงคราชและตัวข้าพเจ้านายไพศาล แสนไชย ได้ร่วมกันบำเพ็ญกุศล พิเศษ โดยที่ท่านทั้งสอง ลงมาจาก “มิติอันเร้นลับ” จากอดีต มาหาข้าพเจ้าในมิติปัจจุบันแล้วก็พา กันไปสู่ มิติมหัศจรรย์ ของปรโลกหรือโลกแห่งวิญญาณ

จึงกล่าวได้ว่า หน้าที่ที่ข้าพเจ้านายไพศาล แสนไชย ทำอยู่ขณะนี้คือ “หลุดจากสวรรค์” โดยการนำ ชาวสารต่าง ๆ ที่บุคคลในโลกมนุษย์ได้กระทำไว้ แล้วบังเกิดเป็นอานิสงส์อยู่โลกหน้า เพื่อบำเพ็ญกุศลอีกครั้งหนึ่งของเจ้าของผลบุญ การสั่งสมบุญของแต่ละคนไม่เท่ากัน บางคนมีมาก บางคนมีน้อย

ทั้งครุฑาคันธาคันธาลอและพญาพิงคราช ได้พาข้าพเจ้าไปในลักษณะลอยตัวขึ้นไปเหมือนเดิมคราว นี้รู้สึกว่าได้ไปไกลทีเดียว และก็ได้ไปลงอยู่ ณ สถานที่แห่งหนึ่ง มีลักษณะเป็นหมู่บ้าน มีต้นไม้ ขึ้นอยู่มากมาย บรรยากาศเป็นที่ร่มเย็น อยู่สุขสบาย ท่านครุฑาคันธาคันธาลอผู้เป็นประธานนำไป ได้พา ข้าพเจ้าเดินไปในบ้านเมือง นั้น บ้านแต่ละหลังสะอาดเรียบร้อย มีลักษณะเหมือนกันหมด ก็ได้เห็น บุคคลคนหนึ่งรออยู่แล้ว

จากนั้น พญาพิงคราช ก็ได้พูดขึ้นว่า “เอาละหนานพุทธานิบาล ถึงเวลาที่จะได้สั่งเรื่อง ราวไปยังโลก มนุษย์ มีอะไรก็ส่งไปได้”

คนที่รออยู่ในบ้านนั้นได้พนมมือขึ้นแล้วพูดว่า “ ไหว้สาเจ้าครุฑาคันธาคันธาลอ พญาพิงคราช พร้อมทั้งไพศาลล้ามเมืองมนุษย์ ตัวข้าพเจ้ามีชื่อว่า หนานพุทธานิบาล ได้สิ้นบุญจากโลกมนุษย์ เมื่อเดือนเกียง แรม 3 ค่ำ ปี พ.ศ. 2379 ที่เมืองสองแคว จ. พิษณุโลก ด้วยโรคผอมแห้ง เมื่อสิ้นบุญจากโลกมนุษย์แล้ว ก็ได้มาอยู่ที่ผลบุญของข้าพเจ้า และเมื่อถึงเวลาที่จะได้ไปเกิดยัง โลกมนุษย์อีก ตามกฎแห่งการเวียนว่ายตายเกิดเพราะยังมีกรรม แต่ข้าพเจ้ายังไม่ปรารถนาไปเกิด เพราะข้าพเจ้ามีกรรมมาก กรรมของข้าพเจ้านั้นก็คือ ได้ดิ้นรนหนีทาคนไปวัดไปวา ล้อเลียนเขาเพราะสมัยข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ ข้าพเจ้าไม่ได้เลื่อมใสในพระรัตนตรัยเลย กุศลผลบุญของข้าพเจ้าจึงมี น้อยส่วนกรรมนั้นมีมาก

ด้วยบาปกรรมอันนี้เองที่จะไปตามทันข้าพเจ้าทันทีที่ข้าพเจ้าไปเกิด โดยจะทำให้ข้าพเจ้า ปากแห้ง หูจะหนวก ตาก็จะฟาง เพราะเป็นการใช้กรรมอย่างทรมาณ ด้วยเหตุนี้ทางเลือกของ ข้าพเจ้าก็คือ ข้าพเจ้ายังไม่ขอเกิด โดยที่ได้ตั้งสัจจะอธิษฐานขอเฝ้าบ้านหลังนี้และกุศลผลบุญที่อยู่ ในบ้านนี้ก่อน เพื่อว่าหากมีโอกาสได้ไปเกิดยังโลกมนุษย์ก็จะมีอาการครบ 32 เหมือนคนอื่นเขา

เจ้าของบ้านและกุศลผลบุญที่อยู่ที่นี่เป็นกุศลผลบุญของนายวิรัตน์ พร้อมเพียงบุญ ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์ และรู้จักกันดีกับล่ำมในเมืองมนุษย์คือ ไพศาล

พญาพิงคราชก็ได้พูดขึ้นว่า “ถึงเวลาแล้ว พุดไปเลย...”

หนานพุทธาภิบาล ก็ได้พูดว่า “ขอเริ่มด้วยชาติที่ 576 ของนายวิรัตน์ พร้อมเพียงบุญ ซึ่งเกิดมาในชาตินั้น มีชื่อว่า “น้อยสัจจะ” มีภรรยาชื่อนางวันนา มีบุตรด้วยกัน 7 คน คือ 1. นางศรีพัตนา 2. นางบวดแก้ว 3. น้อยคำแสน 4. หนานทิพย์ 5. นางทองเรือง 6. นางจันทา วัน 7. หนานบุญเมือง

“น้อยสัจจะ” ในอดีต หรือ “นายวิรัตน์ พร้อมเพียงบุญ” ในปัจจุบันเป็นคนนับถือพุทธ ศาสนาได้ให้ทาน รักษาศีล ทำกุศลผลบุญอยู่เสมอ ซึ่งตรงกันข้ามกับภรรยาชื่อนางวันนา ซึ่งเป็น คนปฏิเสธเรื่องบุญและบาป ชอบบรังแกสัตว์อยู่เป็นประจำ

ส่วนลูกทั้ง 7 คน ในอดีตชาติของนายวิรัตน์ พร้อมเพียงบุญ บางคนก็ชอบทำบุญ บางคนก็ไม่ชอบทำ บางคนทำมาก บางคนทำน้อย อย่างไรก็ตาม ทั้งน้อยสัจจะและนางวันนาได้พาบุตร และภรรยาไปทำบุญอยู่เสมอ สร้างกุศลผลทานไว้กับพระพุทธศาสนาหลายแห่ง

เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างผ่านไปตามกาลเวลา นานนับหลายร้อยปี น้อยสัจจะ นางวันนาและบุตร ทั้ง 7 คน ต่างคนก็ต่างเวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสารอันหาที่สิ้นสุดมิได้ตามบุญกรรมของใครของมันที่ได้สั่งสมไว้ในอดีต ซึ่งก็ได้เกิดมารวมยุคร่วมสมัยเดียวกันในชาติปัจจุบัน (เป็นชาติที่ 594) แต่น้อยสัจจะ นางวันนาและบุตรทั้ง 7 คน ก็ยังไม่เคยพบกันเลย อาจจะเป็นเพราะต่างกรรมต่าง วาระ เมื่อชีวิตไม่สิ้นก็ดิ้นรนกันไป ดังนี้คือ

- น้อยสัจจะ เกิดมาในชาตินี้ คือ นายวิรัตน์ พร้อมเพียงบุญ ผู้เป็นเจ้าของบ้านและกุศลผลบุญในบ้านหลังนี้ ยังมีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์

- นางวันนา ซึ่งเป็นภรรยาในอดีตของนายวิรัตน์ ผู้ไม่มีทาน ไม่มีศีล ไม่เลื่อมใสในพระรัตนตรัย ผลแห่งกรรมจึงได้ไปเกิดเป็น “แมว” อยู่ที่เมืองตานี

ส่วนบุตร ในอดีตชาติทั้ง 7 คน ก็เกิดมาต่างกรรมต่างวาระ ตามบุญตามกรรมของใครของมันดังนี้

1. นางศรีพัตนา เกิดมาในชาติปัจจุบัน คือ “อรุณี สุขศรีชัยกุล” ยังมีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์ อยู่บ้านเลขที่ 35 ถนนอินทวิโรธ อ.เมือง จ.เชียงใหม่

2. นางบวดแก้ว เกิดมาในชาติปัจจุบัน คือ “นางจำเรียง ไชยวรรณ” อยู่บ้านเลขที่ 19/1 วรพจน์ คอร์ค 2 สุขุมวิท 42 พระโขนง กรุงเทพมหานคร

3. น้อยคำแสน เกิดมาในชาติปัจจุบัน คือ “นายสมาน ไชยวรรณ” อยู่บ้านเดียวกันกับนางจำเรียง ไชยวรรณ ให้ไปถามดูว่าทั้งสองเกิดมาชาตินี้เป็น อะไรกัน

4. หนานทิพย์ เกิดมาในชาตินี้ ได้เกิดเป็นสัตว์ไปแล้ว โดยเกิดเป็น “จ๋า” “จ๊กจั่น” อาศัยอยู่ในป่า และจะสิ้นบุญในเดือนยี่ที่จะมาถึงนี้

5. นางทองเรือง เกิดมาในชาติปัจจุบัน คือ “นางเรณู วรทรัพย์”

6. นางจันทาวัน เกิดมาในชาติปัจจุบัน คือ “นายศิวิชาติ วรทรัพย์” ทั้งสองคนนี้ได้ไปเกิดร่วมกัน อยู่บ้านเลขที่ 1/93 ถนนวิภาวดีรังสิต พุ่งสองห้อง เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

7. หนานบุญเมือง ชาตปัจจุบันเกิดมาเป็นผู้หญิง ชื่อ “สุจี จารุจตุรสุวรรณ” ปัจจุบันยังมีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์ อยู่บ้านเลขที่ 168/14 ถนนอัครนิवास อ. บางปาสร้อย จ.ชลบุรี

(สำหรับคนชื่อ สุจี จารุจตุรสุวรรณ นี้ “หนานพุทธาภิบาล” ผู้เฝ้าบุญและเฝ้าบ้านให้ กับนายวิรัตน์ พร้อมเพียงบุญ บอกว่า คุณสวลี เกิดเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2506 จะสิ้นบุญจาก โลกมนุษย์ในเดือนตุลาคม พ.ศ.)

ชาติที่ 576 ของน้อยสัจจะและนางวันน่าน ได้เลี้ยงบุตรและธิดาจนเติบโตและไปมี ครอบครัวต่างถิ่นต่างแดนกันหมด ทั้งน้อยสัจจะและนางวันนาก็ไม่มีใครมาดูแลหรือเลี้ยงดูสักคน น้อยสัจจะหรือนายวิรัตน์ในชาติปัจจุบัน ก็ได้เอาหลาน (คงจะเป็นบุตรของน้องหรือพี่ของน้อย สัจจะ) มาเลี้ยงไว้ หลานคนนั้นมีชื่อว่า “นางศรีแก้ว”

นางศรีแก้ว เกิดมาในชาติปัจจุบัน คือ นางจงรักดี พร้อมเพียงบุญ นั่นเอง (ภรรยา) น้อยสัจจะหรือนายวิรัตน์ พร้อมเพียงบุญ ในชาติก่อน (ชาติที่ 576) มีเพื่อนสนิทสนมอยู่ 2 คน คือ

1. น้อยจันทร์

2. หนานบุญเรือง

- น้อยจันทร์ เกิดมาในชาติปัจจุบันคือ นายพิทยา ชูชัยยะ อยู่บ้านเลขที่ 76 ถนนลำพูน-เชียงใหม่ อ. สารภี จ.เชียงใหม่ (ปัจจุบันทำงานอยู่ ธนาคารกรุงเทพจำกัด สาขาศรีนครพิงค์เชียงใหม่) พบกันแล้ว

- หนานบุญเรือง เกิดมาในชาติปัจจุบัน คือ นายเสถียร ปางเจริญ อยู่บ้านเลขที่ 205 ถนนวังสิงห์คำ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ และ ที่บ้านของนาย เสถียร ปางเจริญ มีคนชื่อนางวรรณมา ปางเจริญ อยู่ด้วย (ชาติที่ ที่ 576 นางวรรณมา ปางเจริญ เป็นน้องสาวของนายเสถียร ปางเจริญ)

ด้านบาปกรรม ด้านบาปกรรมของน้อยสัจจะหรือนายวิรัตน์ พร้อมเพียงบุญ ที่มีมาในชาติ ที่ 576 จะมากระทบในชาตินี้คือชาติที่ 594 เป็นบาปกรรมที่น้อยสัจจะหรือนายวิรัตน์ พร้อมเพียง บุญ ได้กระทำไว้เป็นจำนวน 5 ครั้ง

ครั้งที่ 1 ได้อาหมิ่นไปพาดลูกไก่

ครั้งที่ 2 ได้อาหนั่งสติงลูกกระท้อน กะว่าจะยิงลูกกระท้อนแต่พลาดไปถูกลูกนก ลูกนกได้รับความเจ็บปวด ปีกหัก

ครั้งที่ 3 ได้อาบน้ำร้อนคว่ำ และน้ำร้อนนั้นตกถูกแม่ไก่และลูกไก่

ครั้งที่ 4 ได้อาคุ้ยพื้นโยนใส่กองไฟแต่มองไม่เห็นสัตว์ตัวหนึ่งคือแมงจระจก ถูกไฟเผาตาย

ครั้งที่ 5 ได้อาป็นขี้ว่างลงเรือน แต่ไปถูกสุนัข ตาของสุนัขได้รับบาดเจ็บและฟางลง

ด้านบุญกุศล น้อยสัจจะ หรือนายวิรัตน์ พร้อมเพียงบุญ ในชาติที่ 576 ตรงกับสมัย ของพระเจ้าเม็งรายครองเมืองเชียงใหม่ รว ๑ พ.ศ. 1823 ได้บำเพ็ญกุศลและบูรณะวัด ๑ แห่ง โดยได้พาลูกเมีย และเพื่อนฝูงไปทำบุญที่ “วัดช้างค้ำ” เวียงกุมกาม หนองหอย สารภี เชียงใหม่ โดยมีส่วนร่วมในการสร้างพระธาตุวัดช้างค้ำ และสมทบทุนสร้างก้อนอิฐไว้ในวัดนี้เป็นจำนวน 407 ก้อน (คิดว่าสมัยนั้นคงนิยมสร้างก้อนอิฐกัน)

ด้วยกุศลผลบุญที่ได้สร้างเสนาสนะและพระธาตุนี้เอง ทำให้น้อยสัจจะ ได้เกิดมาเป็นนาย วิรัตน์ กล่าวเฉพาะในชาติที่ 576 เท่านั้น ปัจจุบันเป็นชาติที่ 597 เวียนว่ายตายเกิดมา 18 ชาติ)

บุญก็ให้ผลไปแล้ว บาปก็ให้ผลไปแล้ว

แต่ทั้ง “บุญ” และ “บาป” ที่จะส่งผลให้มัน ก็ยังไม่หมด “บุญยังมีอยู่ และบาปก็ยังมีอยู่”

“หนานพุทธาภิบาล” คนเฝ้าบุญของนายวิรัตน์ พร้อมเพียงบุญ เล่าให้ไพศาลฟังอีกว่า บาปกรรมที่จะส่งผลให้กับนายวิรัตน์ มีดังนี้

1. อายุ 64 ปี ให้นายวิรัตน์ ะมัดระวังการชุลมุนวุ่นวาย จะมีเคราะห์ ตอนนั้นจะถูกมีดบาดที่แขน ถึงเลือดตกยางออก แต่ก็ไม่มากนัก : บาปกรรม จะส่งผลดี) เมื่ออายุได้ 80 ปีเต็ม โดยจะออกมาในรูปหกล้ม หน้าจะฟาดกับพื้น สายตาข้างหนึ่งของนายวิรัตน์จะฟางลง (กรรมที่จะมาสนองผลนั้นก็ว่าได้เอาฟันขว้างลง เรือน แต่ได้ไปถูกตาของสุนัขนั่นเอง)

บาปกรรมที่จะสนองผลอย่างอื่นก็มีอยู่ แต่ก็เบาบางไปมากแล้ว และอีกไม่นานความชรา ภาพก็จะเข้ามาเยือนตามกฎแห่งธรรมชาติที่ไม่มีใครหลีกเลี่ยงได้ นายวิรัตน์ พร้อมเพียงบุญ ก็จะ สิ้นบุญจากโลกมนุษย์ เมื่ออายุได้ 82 ปี 6 เดือน 17 วัน

บุญกุศลที่นายวิรัตน์ พร้อมเพียงบุญ ได้สั่งสมไว้แล้วนั้น เท้าที่เห็นก็มีพระพุทธรูปและ ข้าวที่ทำเป็นก้อน ๆ ที่เรียงรายอยู่บนถ้วยอันสวยงาม

บุญที่นายวิรัตน์ทำ ทำน้อย ก็เหมือนได้อานิสงส์มาก

และเมื่อนายวิรัตน์ สิ้นบุญจากโลกมนุษย์นี้ไปแล้ว ต่อไปอีก 12 ชาติ จะได้เกิดมาเป็น พระภิกษุทั้ง 12 ชาติ ด้วยอานิสงส์ของการอธิษฐานจิตที่ได้ตั้งใจไว้แล้ว และอานิสงส์การถวาย พระพุทธรูป หากนายวิรัตน์ ทำบุญทุกครั้งก็ขอให้อุทิศส่วนกุศลกรวดน้ำไปให้ “หนานพุทธาภิบาล” คนเฝ้าบุญด้วย

หนานพุทธาภิบาล ได้บอกอีกว่า กุศลผลบุญหรือบ้านของนายวิรัตน์ พร้อมเพียงบุญ อยู่ลำดับที่ 530 ของชั้นนี้ ซึ่งก็คือชั้น.....

ซ้ายมือเป็นของ นายวิชัย คูตระกูล เลขที่ 543/4 ถนนจรัลสนิทวงศ์ บางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

ขวามือเป็นของ นายสุนทร พรหมเทศ เลขที่ 49 ถนนฟ้าฮ่าม อ.เมือง จ.เชียงใหม่ หนานพุทธาภิบาล ได้บอกกับไพศาลสุดท้ายว่า “ขอให้นายวิรัตน์ พร้อมเพียงบุญ มีอายุ วัฒน สุข โสพะโล”